

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB4 : 1848

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB4 : 1848", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2002 , s. 139a. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb4-txt-shoot-n129.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB4:129

#

Noget Veemodigt ligger der for mig deri, at jeg virkelig troer de gl. Embedsmænd, just fordi det dog er sædelig opdragne Msker, der har en Forestilling om at lyde, bedre kunne finde sig i at lyde endog et saa phantastisk Ministerium, som vistnok er uden Exempel i Europa, end de Unge i at lyde de Gamle.

Det er som i en Familie, hvor Forældrene ikke have kunnet faae Børnene til at lyde - saa siger Forældrene: nu vel, saa tag I Commandoen og lad os lyde, det gaaer bedre. Og ved Forældrenes Respekt for hvad det er at lyde, gaaer det virkelig et Øieblik bedre. O, men denne Usandhed! Og den maa dog tilsidst føde Ulykker af sig.

Det er for mig rørende, men det er saa, jeg troer virkelig at hiin gl. stolte Hersker, der i Sandhed er født til at regjere og har lært det ved at lyde og tugte sig selv - jeg troer at Biskop Mynster bedre kan gjøre det Kunststykke at lyde Monrad - end den unge Monrad nogensinde har kunnet gjøre sin Skyldighed, at lyde den gl. Biskop.